

Tomasz Kreyzmon

Pianista, kompozytor, aranżer, człowiek o niespożytej energii, niewyczerpanych możliwościach i horyzontach muzycznych. Studia ukończył na gdańskiej akademii, gdzie studiował w klasie fortepianu i kompozycji. Jeszcze jako student pracował już w Szkole Muzycznej na Gnilnej, Teatrze Muzycznym, Akademii Muzycznej w Gdańsku. Bardzo wczesnie zaczął współpracę z Teatrem Muzycznym w Gdyni, Nadbałtyckim Centrum Kultury oraz Teatrem Wybrzeże, z którym współpracuje do dziś komponując muzykę do spektakli m.in. „Nasze miasto”, „Kobieton”, „Tylko ta pchła”, „Sprzeczná”, „Ożenek”, „Monologi waginy”, współtworzył w zakresie muzycznym spektakl „Gdzie ci faceci”. W zakresie kompozycji oraz kierownictwa muzycznego współpracował z Teatrem Muzycznym w Gdyni, Teatrem Powszechnym w Warszawie, Teatrem Jaracza w Łodzi, Teatrem Bagatela w Krakowie, Teatrem PR oraz z filmem („Jeden krok” Bogajewskiej). Od 2007 r. jest pianistą a także kompozytorem piosenek Michała Bajora, z którym nagrał już 3 płyty studyjne, a z najnowszą „Moje podróże” – jest aktualnie w trasie koncertowej. Na liście nazwisk, z którymi występował lub dla których pisał muzykę na przestrzeni lat są m.in.: Michał Bajor, Hanna Banaszak, Maria Peszek, Kacper Kuszewski. Od lat współpracuje z Fundacją Anny Dymnej podczas festiwalu „Zaczarowana Piosenka” gdzie jego muzykę lub aranżacje wykonywali Soyka, Przemek, Gawliński, Ostrowska, Majewska, Miecznikowski, Łobaszewska, Wyszconi, Groniec, Turnau, Kayah, Rynkowski. Był pianistą podczas jubileuszu Andrzeja Wajdy w 2011 r. transmitowanym przez 3PR, aranżował muzykę dla Big Bandu BBC z Londynu podczas koncertu w Sali Kongresowej. Podczas stypendium kompozytorskiego w niemieckim Worpsswede koncertował ze swoim nagrodzonym dziełem: suitą Worpsswede na kwartecie smyczkowy, instr. klawiszowe, gitarę elektryczną, kontrabas, perkusję i głos.

I battiti della notte

Sara Anasztaza Ojciecka

I battiti della notte sono i suoni misteriosi che recuperano la voce nei momenti più silenziosi della solitudine melancolica. Riaccendono l'anima del poeta con le vibrazioni penetranti e si addormentano nascosti nella poesia insonne scritta con le lacrime silenziose per le ore del crepuscolo. Quelli addormentati nelle poesie di Menotti Lerro furono svegliati da Tomasz Kreyzmon, per ritrovare in essi l'amorfismo perlatto del barocco strettamente unito alla poesia eterogenea del poeta italiano, la fonte della quale sta nell'emotività notturna imprevedibile. Il compositore, a dispetto dell'apparente frastuono, incorniciò le emozioni svelate nelle appariscenti costruzioni create sul fondamento della precisa analisi strutturale della forma quasi-barocca. Attese all'involuta struttura polifonica caratteristica per l'epoca ma anche alla semplice recitatività, che crea lo spazio necessario perché possano suonare liberamente le parole dell'importanza esistenziale. Inoltre, approfittando del patrimonio barocco *Die Figurenlehre*, con i suoni estremamente gonfiati di emozioni espresse il mosaico di emotività dei versi del poeta. Non dimenticando però dello spazio moderno dei suoni, non esitava ad attingere all'intervallica disinvolta nella creazione delle linee melodiche, o tonalità allargata nella formazione del percorso armonico. È un insolito miraggio del passato con contemporaneità, un'originale idea musicale tessuta di maestria, sensibilità e musicalità del compositore, un ponte tra le epoche distanti. Per la strada così costruita, attraverso il corridoio sonoro si mise in cammino la soprannista Paulina Marini, guidando gli ascoltatori con la sua voce espressiva dentro la storia, ritrovando il giusto mezzo di espressione fra la classicità barocca e la musica leggera di oggi. Oscilla fra la verità storica e l'individualità presente, approfittando di tutta la ricchezza di mezzi, di cui dispone la vocalistica contemporanea. La narrazione dei *Battiti della notte* emerge dal silenzio della poesia di Lerro e ci ritorna, imbevuta dalla pienezza di suono del caldo soprano di Marini sollevato dalla frase barocca scritta da Kreyzmon. Gli artisti, tornando al passato, ritrovarono il nuovo orizzonte delle ricerche melodiche, indicando la direzione progressiva alla musica del futuro.